

Particularitati ale prezentarii realului in Amintiri din copilarie si Povestea lui Harap Alb de Ion Creanga

Realismul lui Creanga se deosebeste insa de realismul altor scriitori.

a) in "Amintiri...", timpul copilariei fiind magic si mitic, lumea este infatisata in latura ei festiva, ca la o mare sarbatoare. Plasati intr-un timp necalendaristic (adevarata varsta de aur), humulestenii nu cunosc nici ierarhia sociala, nici conventiile oficiale, traind "ca in vremurile prehomerece. Asemeni uriasilor (despre care mitul spune ca ar fi trait pe aceste pamanturi in vremuri preistorice), personajele sunt vazute prin supradimensionare: colegii lui Nica sunt niste "hojmalai", sau "handralai", iar unul dintre ei (Oslobanu) ia in spate lemnele dintr-o caruta, de parca ar avea puteri suprafiresti.

in "Povestea lui Harap -Alb", amestecul de real si fabulos are o anume originalitate: atmosfera atemporala si unica din basmele populare ("A fost odata ca niciodata ...") este "umpluta" cu povestea a doi frati care nu se vazusera de multa vreme; mobilul calatoriei este practic (mostenirea tronului imparatului Verde), fiul cel mic iesind invingator nu datorita unor puteri supranaturale, ci datorita milosteniei sale; in sfarsit, Spanul si imparatul Ros nu sunt zmeii din basme, ci par a fi oameni obisnuiti, dar care ies din norma prin infatisarea lor (natura i-a "insemnat" pentru a le arata rautatea).

Si peste aceste sugestii ale realului, autorul arunca valul mitului: batrana cersetoare este o ursitoare (care ii va "tese" destinul lui Harap-Alb), fiul de crai este un Ulysse, iar padurea in care il intalneste pe Span este un veritabil labirint. Rezulta ca: realitatea lui Creanga este veridica, dar autorul o infrumusetea, aruncand peste ea valul pur al mitului.

b) Exista insa si o alta viziune a lumii (cu deosebire in "Povesti"); sinteza acestei viziuni ne-o ofera Ochila - un soi de Ciclop autohton - care, inchizandu-si unicul ochi, obtine o oglinda rasturnata a realitatii: "copacii cu varful in jos, vitele cu picioarele in sus si oamenii umbland cu capul intre umere". in aceasta "lume pe dos" (cum o numeste Zoe Dumitrescu Busulenga), esenta este perisabilitatea lucrurilor pe care acelasi Ochila le vede "gaurite, ca sitisca, si stravezii, ca apa cea limpede", adica pieritoare si imperfecte.

Uneori, imperfectiunea lumii se cristalizeaza in cateva tipologii "absolute": soacra ca esenta a rautatii ("Soacra cu trei nurorF), prostul care are noroc ("Danila Prepeleac"), lenesul total ("Povestea unui om lenes"). Caricatura lumii reale o constituie "Capra cu trei iezi", poveste in care "animalele sunt vazute omeneste" (Calinescu): capra devine "o masca de comedie, simbolizand tipul feminin vorbaret si vaitaret" (Calinescu); tot asa cum soacra, baba mancatoare-de oua ("Punguta cu doi bani") sau cea pusa la temelie iadului. ("Povestea lui Stan Patitul") starnesc rasul.

c) in sfarsit, realitatea mai poate starni enormul hohot de ras chiar al autorului; transpusa in poveste, aceasta lume isi pastreaza trasatura esentiala - prostia devenita enorma si universala

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

("Prostia omeneasca"). in concluzie: Ca si in ultima parte a "Amintirilor" (unde autorul "coboara" din lumea pura a mitului copilariei, in lumea de masti din fata Socolei), in prezentarea realitatii. Creanga a "coborat" de la viziunea mitica la cea caricaturala a lumii.